

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA TRAZENJA POKAJANJA

(tj. KNJIGA nagovaranja i natjerivanja na kajanje izvjesnih) JERETIKA (heretika, odmetnika od Islama) I (izvjesnih, ili svih prkosnih tvrdoglavih) PROTIVNIKA, I BORBE (medusobne protiv) NJIH, I (KNJIGA) GRIJEHA (onoga) KO JE PRIDRUŽIVAO (još nekakvo božanstvo) SA ALLAHOM I NJEGOVE KAZNE U (toj) OVOZEMNOSTI I (na zadnjem, tj.) DRUGOME SVIJETU (tj. na sudnjem danu).

Rekao je Allah, uzvišen je: "..... zaista (svako) saučesništvo (pridruživanje nekoga i nečega Allahu, mnogoboštvo) je zaista nasilje veliko (velika nepravda)." i "..... zaista ako si pridruživao, zaista pokvariće se (otići će uzaludno, beskorisno) svakako tvoj posao i zaista bićeš svakako od (izvjesnih) štetovalaca (koji su na šteti, na gubitku i kvaru).".

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, izvijestio nas je Džerir od Aameša, od Ibrahima, od Alkameta, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Pošto je sišao ovaj ajet:

"Koji su vjerovali i nisu pomiješali njihovo (tj. svoje) vjerovanje sa nasiljem.....", bilo je teško to (palo) na drugove Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i rekli su: "Koji (od) nas nije pomiješao svoje vjerovanje sa nasiljem (nepravdom nekom)?" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista ono (se) nije s time (mislilo to tako). Zar nećete čuti (tj. Zar ne čujete taj ajet tumačeći ga spajanjem njega) ka govoru Lukmana:

"..... zaista (svako) saučesništvo (tj. mnogoboštvo) je zaista nasilje veliko.".

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Bišr, sin Mufedala, pričao nam je Džurejrija. A pričao mi je Kajs, sin Hafsa, pričao nam je Ismail, sin Ibrahima, izvijestio nas je Seid Džurejrija, pričao nam je Abdur-Rahman, sin Ebu Bekreta, od svoga oca, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Najveći (od) velikih grijeha su: Pridruživanje sa Allahom (još nekakvoga božanstva), i neposlušnost (svojim) dvama roditeljima, i svjedočenje (izvjesne) laži, i svjedočenje (izvjesne) laži - tri puta (je rekao) - ili (je rekao): govor (izvjesne) laži." Pa nije prestao (da) ponavlja nju (tu zadnju riječ, tj. zadnji grijeh), čak (da) smo rekli: "Da je on ušutio!"

PRIČAO MI JE Muhamed, sin Husejna sina Ibrahima, izvijestio nas je Ubejdulah, sin Musa-a, izvijestio nas je Šejban od Firasa, od Šabije, od Abdullaha, sina Amra, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Došao je (jedan) Beduin ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "O poslaniče Allaha! Šta (tj. Koji) su (ti izvjesni) veliki grijesi?" Rekao je:

"Pridruživanje sa Allahom (još kakvoga božanstva)." Rekao je: "Zatim šta je to (još)?" Rekao je: "Zatim neposlušnost (svojim) dvama roditeljima." Rekao je: "Zatim šta je to (još)?" Rekao je: "Zakletva velika zamočivačica (u grijeh, tj. Izvjesna lažna zakletva)." Rekao sam: "A šta je (izvjesna) zakletva velika zamočivačica?" Rekao je: "Koja je (takva da sebi) odsiječe

(tj. prisvoji pomoću nje na sudu) imovinu (jednoga) čovjeka muslimana (a) on je u njoj lažac."

PRIČAO NAM JE Hallad, sin Jahja-a, pričao nam je Sufjan od Mansura i Aameša, od Ebu Vaila, od Ibnu Mes'uda, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je (jedan) čovjek:

"O poslaniče Allaha! Je li (tj. Da li) ćemo se kažnjavati za (ono) što smo radili u predislamlju?" Rekao je: "Ko je činio lijepo (tj. Ko čini dobro) u Islamu, nije se kažnjavao (tj. neće se kažnjavati) za (ono) što je radio u predislamlju. A ko je činio loše (tj. ko čini loše) u Islamu, kaznio se je (tj. kazniće se) za prvo i zadnje (to svoje zlo i nevaljali rad)."

GLAVA

suda (odredbe, propisa u vezi izvjesnoga) odmetnika (otpadnika od Islama) i odmetnice (otpadnice).

A rekao je Ibnu Umer, i Zuhrija i Ibrahim: Ubija se (tj. Ubiće se ta svaka) odmetnica.

I (GLAVA) traženja pokajanja (od) njih (tj. I GLAVA natjeravanja i nagovaranja na pokajanje njih - odmetnika i odmetnica).

A rekao je Allah, uzvišen je: "Kako (da) naputi Allah narod (tj. ljude takve koji) su bili bezvjernici poslije svoga vjerovanja, i svjedočili su da je (Allahov) poslanik istina i došli su im (izvjesni jasni) dokazi?! A Allah neće naputiti (te izvjesne) ljude silnike (nepravedne). Ti (su takvi da) je njihova kazna (takva) da je na njih prokletstvo Allaha, i (izvjesnih) anđela i ljudi sviju (skupa). Bivajući (oni) u njoj (u toj prokleštini), neće se olakšati od njih (tj. njima njihova) kazna i niti će se oni gledati. Osim (onih) koji su se pokajali od poslije toga i popravljali su (svoje stanje, tj. i činili su dobro), pa zaista Allah je veliki opraštač, milostiv. Zaista (oni) koji su bili bezvjernici poslije svoga vjerovanja, zatim su sebi povećali bezvjerstvo, neće se (nikada) primiti njihovo pokajanje, i ti su oni (izvjesni) zalutali.". I rekao je: "O (vi) koji ste vjerovali, ako se pokorite (i jednoj) skupini od (onih) kojima se je dala (prije vas izvjesna Božija) knjiga (Biblija), vратиće (oni) vas poslije vašega vjerovanja (da budete vi opet) bezvjernici.". I rekao je: "Zaista (oni) koji su vjerovali, zatim su bili bezvjernici, zatim su vjerovali, zatim su bili bezvjernici, zatim su (sebi) povećali bezvjerstvo, nije bio Allah zato (da) oprostí njima, i niti zato (da) uputi njih (ikakvom) putu.". I rekao je: "..... ko se odmetne (doslovno: ko se vrati) od vas od svoje vjere, pa dovesti će Allah narod (tj. jedne ljude takve da) voli (On) njih, i vole (oni) Njega, ponizni su na (sve) vjernike, teški su na (sve) bezvjernike.....", "..... a ali ko je rasprostranio (tj. raspoložio i razveselio) sa (tim) bezvjerstvom prsa, pa na njih je srdžba od Allaha, i za njih je (pripremljena jedna) kazna velika. To je s (time, tj. To je zbog toga) da su oni (tj. što su oni) voljeli (mnogo više taj) život bliži (ovozemni) nad (taj život) zadnji (zagrobni, život na drugom svijetu), i da Allah neće naputiti (te) ljude bezvjernike. Ti su (oni) koji (su takvi da) je zapečatio Allah na njihova srca, i njihov sluh i njihove vidove, i ti su oni (izvjesni) nemarnici. Nema grijeha" - (da) govori istinu (kada kaže) - "da su oni u (tom) drugom svijetu (tj. na sudnjem danu izvjesni) štetovaoci (koji će biti na šteti)." - do Njegovoga govora: "..... zaista tvoj Gospodar poslije nje (te sve kušnje) je zaista veliki opraštač, milostiv.". "..... i neće prestati (oni da) se bore (međusobno protiv) vas do (da) odvrte vas od vaše vjere ako su mogli (ako mogu); a ko se vrati (tj. ko se odmetne) od vas od svoje vjere, pa umre, a on je bezvjernik, pa ti (su takvi da) su se pokvarila njihova djela (postali su uzaludni njihovi poslovi) u (toj) ovozemnosti i (tom) zadnjem (drugom) svijetu (onozemnosti), i ti su drugovi Vatre (tj. i ti će u pakao), oni su u njoj (u Vatri) vječno bivaoći (oni koji bivaju vječno)."

PRIČAO NAM JE Ebu Numan Muhamed, sin Fadla, pričao nam je Hammad, sin Zejda, od Ejuba, od Ikrimeta rekao je:

Doveli su se Aliji, bio zadovoljan Allah od njega, (neki) potajni bezvjernici, pa je spalio njih. Pa je doprlo to Ibnu Abasu pa je rekao: "Da sam ja bio, ne bih spalio njih zbog zabrane poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio:

"Ne kažnjavajte sa kaznom Allaha (tj. Allahovom kaznom)." I zaista ubio (pobio) bih njih zbog govora poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio: "Ko je zamjenjivao (tj. Ko zamijeni, promijeni) svoju vjeru, pa ubijte ga."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja, od Kureta (Kurreta), sina Halida, rekao je: Pričao mi je Humejd, sin Hilala, pričao nam je Ebu Burdete od Ebu Musa-a rekao je:

Došao sam ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, i sa mnom su (nekakva) dva čovjeka od Eš'arovića, jedan (od) njih dvojice je od (tj. sa) moje desnice (desne strane), a drugi je od (sa) moje lijevice (lijeve strane), a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, čisti zube misvakom (zubočistkom - drvetom za čišćenje zuba). Pa su obadva (oba od) njih dvojice (tj. svaki od njih dvojice) je pitao (tj. tražio je neki upravni položaj). Pa je rekao (Muhammed a.s.):

"O Ebu Musa!" Ili: "O Abdullahe (O Abdullahu), sine Kajsja! (Šta veliš o traženju položaja što ga traže ova tvoja dvojica?)." Rekao je: Rekao sam: "Tako mi (Onoga) koji je poslao tebe sa (tom) istinom nisu natkučila njih dvojica mene na (ono) što je u dušama njih dvojice (tj. nisu mi pokazali ni rekli šta misle), i nisam opazio da njih dvojica (hoće da) traže (taj) posao." Pa kao da ja (i sad) gledam ka njegovoj zubočistki pod njegovom usnom (kako) se je odstranjivala (skupljala u jedan ugao; ili: kako se je podizala), pa je rekao (Muhammed a.s.):

"Nećemo nikada - ili (je rekao): Nećemo upotrebiti (tj. Nećemo postaviti radnikom, namjesnikom) na našem poslu (onoga) ko je htio njega (tj. ko traži i zahtjeva taj posao, posao upravljanja i rukovođenja), a ali (tj. nego) odi ti, o Ebu Musa, - ili: o Abdullahe (o Abdullahu), sine Kajsja, - ka Jemenu (tj. u Jemen)." Zatim je proslijedio njemu (tj. poslao je za njim) Muaza, sina Džebela. Pa pošto je došao (Muaz) njemu, bacio je njemu (jedan) jastuk, (i) rekao je: "Sidi (Sjaši, tj. Sjedi)!" I kada li je (jedan) čovjek kod njega svezan! Rekao je (Muaz): "Šta (tj. Ko) je ovaj?" Rekao je: "Bio je Židov, pa je primio Islam, zatim se je (opet) požidovio." Rekao je: "Sjedi." Rekao je: "Neću sjesti do (da) se ubije (dok se ne ubije taj čovjek). Suđenje Allaha i Njegovoga poslanika je (to, takvo za ovakve slučajeve)." Tri puta (je to rekao Muaz). Pa je zapovjedio za njega (za toga čovjeka), pa se ubio (pa je ubijen). Zatim su se međusobno podsjećala njih dvojica (na) stajanje (u molitvi izvjesne, ili svake) noći (tj. razgovarali su o noćnom dobrovoljnom klanjanju), pa je rekao jedan (od) njih dvojice: "Što se tiče mene, pa (ja) klanjam (doslovno: pa stojim, tj. stojim u molitvi), (a) i spavam (neki dio noći). I nadam se u svome spavanju što se nadam u svome klanjanju (tj. I nadam se Allahovoj nagradi zbog svoga spavanja koje je uzrok da se odmorim i osnažim za dobra djela, kao što se nadam nagradi zbog svoga klanjanja po noći)."

GLAVA

ubijanja (onoga) ko nije htio primanje (tj. ko nije htio primiti sve, ili izvjesne) zakone (Islama, tj. obavezne dužnosti) i što su se pripisivali ka (izvjesnom) odmetništvu.

(Ili: GLAVA ubijanja onoga ko nije htio primanje zakona, a nisu se pripisivali ka odmetništvu. Ili: GLAVA ubijanja onoga ko nije htio primanje zakona, i - toga ubijanja onih - što su ti koji su se pripisivali k odmetništvu.)

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, izvijestio je mene Ubejdulah, sin Abdullaha sina Utbeta, da je Ebu Hurejrete rekao:

Pošto je preminuo Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, i imenovao se nasljednikom (halifom) Ebu Bekr i bezvjerstvovao je ko je bezvjerstvovao od Arapa (tj. i postao je ponovno bezvjernik onaj ko je postao bezvjernikom između Arapa), rekao je Umer: "O Ebu Bekre! Kako (da) se boriš (međusobno protiv tih) ljudi, a već je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zapovjedilo se je meni da se borim (protiv svih tih) ljudi dok reknu (dok ne reknu): "Nema božanstva osim Allah!"; pa ko je rekao (ko rekne): "Nema božanstva osim Allah!", sačuvao je od mene svoje imanje i svoju dušu (tj. život, osim sa njegovim pravom (da se može ubiti), a njegov obračun je na Allaha, (to je Muhammed a.s. rekao, a i ovi pobunjenici govore da nema božanstva osim Allah, pa kako da se boriš protiv njih)?" Rekao je Ebu Bekr:

"Tako mi Allaha zaista boriću se svakako (protiv svakoga onoga) ko je rastavljao (ko rastavlja, tj. ko pravi razliku) između (te) molitve (namaza) i (te) obavezne godišnje milostinje) zekata, pa (jer) zaista zekat je dužnost (toga svakoga) imanja (dužnost od imovine). Tako mi Allaha da su spriječili meni (da su otkazali meni jednu) kozicu (tj. jedno žensko jare što) su bili (običaja da) izvršavaju nju ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, zaista bih se borio (protiv) njih na njezino sprječavanje (tj. zbog njezinoga sprječavanja, zbog toga što i nju neće sada da daju)."

Rekao je Umer: Pa tako mi Allaha nije ono (ništa drugo) osim (to) da sam vidio da je već rasprostranio (otvorio) Allah prsa Ebu Bekra za (tu) borbu, pa sam znao (saznao, prepoznao) da je on istinit (ili: da je ona - ta borba - istinita).

GLAVA:

Kada je ciljao (izvjesni) šticećenik i (drugi) osim njega sa psovanjem Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, a nije bio izričit (tj. kada je aludirao na psovanje Muhammeda a.s., a nije to izričito i jasno izrazio i izrekao), kao njegov govor: "Essamu alejke" (umjesto "Esselamu alejke").

(Tu se radi o igri riječi izgovorenih na brzinu tako da se i ne primijeti lako cilj i igra oko izgovora pozdrava: "Esselamu alejke: Pozdrav na tebe (tebi)!" Umjesto toga ako se rekne: "Essamu alejke!", to već znači: "Smrt na tebe (tebi)!", a to je već psovka i grdnja indirektna, zaobilazna, neizravna.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, Ebul-Hasen, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Šubete od Hišama, sina Zejda sina Enesa, rekao je: Čuo sam Enesa, sina Malika (da) govori:

Prošao je (jedan) Židov pokraj poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao: "Essamu alejke (Smrt na tebe)!" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Ve alejke (I na tebe)!" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Je li (Da li) znate šta govori (šta kaže on)? Rekao je (Govorio je): "Essamu alejke (Smrt na tebe)!" Rekli su: "O poslaniče Allaha! Zar ga nećemo ubiti?" Rekao je: "Ne. Kada su pozdravili (tj. Kada pozdrave) vas stanovnici (tj. sljedbenici prijašnje Božije) knjige, pa recite: "Ve alejkum (I na vas, tj. I vama to isto što ste vi rekli nama)!"."

PRIČAO NAM JE Ebu Nuajm od Ibnu Ujejneta, od Zuhrije, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Tražila je dozvolu (jedna manja) skupina od (izvjesnih) Židova na (tj. za posjetu) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa su rekli: "Essamu alejke (Smrt na tebe)!" Pa sam rekla: "Bel alejkumus-samu vel-la'netu (Nego na vas smrt i prokletstvo izvjesno)!" Pa je rekao: "O Aišo! Zaista Allah je blag, (i) voli (izvjesnu) blagost u (tom izvjesnom) poslu, svakom (dijelu od) njega." Rekla sam: "A zar nisi čuo šta su rekli?" Rekao je: "Rekao sam: "Ve alejkum (I na vas)!"."

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja, sin Seida, od Sufjana i Malika, sina Enesa, rekla su njih dvojica: Pričao nam je Abdullah, sin Dinara, rekao je: Čuo sam Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, (da) govori: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zaista (ti izvjesni, ili: svi) Židovi kada su pozdravili (kada pozdrave) na jednoga (od) vas, govore: "Samun alejke (Smrt na tebe)!" Pa reci: "Alejke (Na tebe)!"."

GLAVA.

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš, rekao je: Pričao mi je Šekik (Šeqiq), rekao je: Rekao je Abdullah (Mes'udov):

Kao da ja gledam ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (kako on) priča (za jednoga) vjerovijesnika od (Allahovih) vjerovijesnika (što) je udarao njega njegov narod, pa su okrvarili njega, pa on tare (otire svoju) krv od (sa) svoga lica i govori:

"Moj Gospodaru! Oprosti mome narodu, pa (jer) zaista oni neće znati (tj. oni ne znaju)."

GLAVA

ubijanja (izvjesnih) skupina izlazačica (izlaznika, odmetnika iz vjere Islama, ili: ubijanja pripadnika sekte zvane haridžije, haridžiti koji su u svoje vrijeme ustali prvobitno i protiv Alije i protiv Muavije, a poslije posebno protiv Alije r.a. i koji su počeli da na svoj način shvataju Islam i da mnoge islamske propise tumače na svoj način), i (GLAVA ubijanja izvjesnih) skretača (skretalaca sa istine - ubijanja njihovoga) poslije uspostavljanja (izvjesnoga) dokaza nad njima (tj. poslije ubjeđivanja dokazima da su na krivom putu koji treba da napuste) i (GLAVA) govora Allaha, uzvišen je: "I nije bio Allah zato (da) zavede

(jedan) narod (ljude) poslije pošto je naputio njih do (da) objasni njima (ono) što se čuvaju (njega, čega se čuvaju i boje).....".

A bio je Ibnu Umer (običaja da) vidi njih (tj. da smatra njih - haridžije) najgorim (od svih) stvorenja Allaha, i rekao je: Zaista oni su otišli ka (nekim) ajetima (Kur'ana koja) su sišla o (izvjesnim) bezvjernicima, pa su učinili njih (te ajete su protumačili da se odnose) na (izvjesne, ili na sve) vjernike.

PRIČAO NAM JE Umer, sin Hafsa sina Gijasa, pričao nam je moj otac, pričao nam je Aameš, pričao nam je Hajsemete, pričao nam je Suvejd, sin Gafeleta, rekao je Alija, bio zadovoljan Allah od njega:

"Kada sam pričao (tj. Kada pričam) vama od poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (neko) pričanje (razgovor, tj. neki hadis), pa tako mi Allaha zaista da padnem iz (tj. sa) neba, draže je k meni od (toga nego) da lažem na njega (na Muhammeda a.s.). A kada sam pričao (kada pričam) vama o (onome) što je između mene i između vas, pa zaista (svaki) rat je varka (jedna varka). I zaista ja sam čuo poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori (ovo):

"Izaći će (jedan) narod u koncu (u zadnjem dijelu toga) vremena, novih (svojih) zuba (ili: mladih svojih godina, tj. mladi, mladići), maloumnih (svojih) pameti, (i) govore od najboljega govora (izvjesnih) ljudi (ili stvorenja), (a) neće prelaziti njihovo vjerovanje njihove grkljane, (i) izlaze (izlaziće) iz (te) vjere kao što izlazi (prolazi izvjesna) strijela iz (izvjesne) ustrijeljene (prostrijeljene životinje), pa gdje god ste susreli (gdje susretnete) njih, pa ubijte (ubijajte) ih, pa (jer) zaista u njihovom ubijanju je nagrada za (onoga, tj. onome) ko je ubijao njih (na) sudnjem danu." (To jest: biće nagrađen na sudnjem danu onaj ko ih ubija.)

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, pričao nam je Abdulvehhab, rekao je: Čuo sam Jahja-a, sina Seida, izvijestio me je Muhamed, sin Ibrahima, od Ebu Selemeta i Ata-a, sina Jesara, da su njih dva došla Ebu Seidu Hudriji pa su pitala njih dva njega o harurijama (tj. haridžijama, jer je izraz harurije drugi naziv za haridžije):

"Jesi li (Da li si) čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da je o njima nešto rekao)?" Rekao je: "Neću znati (tj. Ne znam ja) šta su harurije. Čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori (ovo):

"Izaći će u ovoj (mojoj) sljedbi, a nije rekao od nje (tj. a nije rekao da će od ove sljedbe biti ti što će izaći), (izaći će jedan) narod (takav da) ponizite (tj. da ćete poniziti, omalovažiti) vašu molitvu sa njihovom molitvom, (i) čitaju Kur'an (a to čitanje) neće proći njihova grla, ili njihove grkljane (tj. neće dolaziti do srca i u srce), (i) izalaze iz (ove) vjere izlaženjem (izvjesne) strijele iz (izvjesne) ustrijeljene (životinje), pa gleda (njezin) strijelac ka svojoj strijeli (u cjelini), ka njezinom vrhu, ka njezinom omotu (iznad mjesta gdje se spaja željezni vrh sa drvenim dijelom strijele), pa sumnja o (tome izvjesnom) zadnjem dijelu strijele (koji se stavlja na tetivu) da li se je objesilo o nju (tj. o taj zadnji dio strijele) od (te) krvi (ustrijeljene životinje i jedna) stvar (tj. išta)?"

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, pričao mi je Ibnu Vehb, pričao mi je Umer da je njegov otac pričao njemu od Abdullaha, sina Umera i spomenuo je harurije (harurite), pa je rekao: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Izlaze (tj. Izlaziće) iz Islama izlaženjem (prolaženjem izvjesne) strijele iz ustrijeljene (prostrijeljene životinje)."

GLAVA

(onoga) ko je ostavio (napustio) borbu (tih) haridžita zbog (izvjesnoga) slaganja (obiknjavanja sebi, pridobijanja, privlačenja) i da se ne okrenu (da ne pobjegnu izvjesni) ljudi od njega.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, pričao nam je Hišam, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ebu Selemeta, od Ebu Seida rekao je:

Dok Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, razdjeljuje (neku imovinu, veli se da je to bilo nekakvo zlato), došao je Abdullah, sin Zul-Huvejsireta, Temimija (Temimović) pa je rekao:

"Budi pravedan (tj. Dijeli pravo), o poslaniče Allaha!" Pa je rekao: "Teško tebi! Ko biva pravedan kada nisam bio pravedan (ja - Ko je pravedan ako ja nisam pravedan)?" Rekao je Umer, sin Hattaba: "Pusti me, (da sabljom) udarim njegov vrat!" Rekao je: "Pusti ga, pa (jer) zaista za (tj. u) njega su drugovi (tj. on ima takve drugove da) ponižava (omalovažava) jedan (od) vas svoju molitvu (svoj namaz) sa njegovom molitvom, i svoj post sa njegovim postom, (i) izlaze iz (ove) vjere kao što izlazi (ta) strijela iz (te) ustrijeljene (životinje): (pa) gleda se u njezina pera (te strijele), pa se neće naći (ne nalazi se) u njemu (ni jedna) stvar (ništa), zatim se gleda (pogleda) u njezin vrh, pa se ne nalazi u (na) njemu (ni jedna) stvar (ništa), zatim se gleda u njezin omot (na sastavu donjega kraja željeznoga vrha i drvenoga vrha i kraja strijele), pa se ne nalazi u (na) njemu (ni jedna) stvar, zatim se gleda u njezinu drveninu (u drveni dio strijele osim vrha i pera, zaperaka), pa se ne nalazi u njemu (ni jedna) stvar, već je utekla (izmakla strijela tom) izmetu (ili: toj preživanoj hrani, grizu) i (toj) krvi (ustrijeljene životinje, te se zbog brzine strijele kroz tu životinju nije naljepilo, ni uhvatilo ništa ni na jedan dio strijele). Znak njihov je (jedan) čovjek (takav da) je jedna (od) njegovih dviju ruku - ili je rekao: (jedna od) njegovih dviju sisa je - kao sisa (dojka izvjesne) žene - ili je rekao: kao (izvjesni) komad mesa - giba se (miče se, trese se). Izaći će (oni) na vremenu rastanka (tj. razilaženja, rascjepa) od (izvjesnih) ljudi."

Rekao je Ebu Seid: Svjedočim (da) sam čuo (to) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i svjedočim da je Alija ubijao njih, a ja sam sa njim. Doveo se njemu (taj izvjesni) čovjek na (tom) opisu kojeg je opisao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Rekao je: Pa je sišla (objava, tj. ajet) o njemu (o sinu Zul-Huvejsiretovome):

"I od njih je (neko takav) ko kori tebe u (izvjesnim) milostinjama (tj. ko iznosi manu tebi, ko napada tebe zbog tih milostinja i njihove raspodjele).....".

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Šejbanija, pričao nam je Jusejr, sin Amra, rekao je: Rekao sam Sehlu, sinu Hunejfa:

"Da li su čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori o (tim) haridžijama (i jednu) stvar (išta)?" Rekao je: "Čuo sam ga (da) govori i dao je pasti sa svojom rukom (tj. i pružio je svoju ruku, pokazao je njome) prema Iraku: "Izlazi (tj. Izaći će) iz njega (jedan) narod (tj. ljudi takvi koji će da) čitaju Kur'an (a to čitanje) neće preći njihove ključnjače (ili: grkljane), (i) izlaze (tj. izlaziće oni) iz Islama izlaženjem (izvjesne) strijele iz (izvjesne) ustrijeljene (životinje u lovu)."

GLAVA

govora Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Neće ustati (tj. Neće se pojaviti i nastati) Čas do (da) se pobiju (nekakve) dvije skupine (čete, grupe), tvrdnja njih dviju je jedna."

PRIČAO NAM JE Alija, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Zinad od Aaredža, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće ustati (pojaviti se, nastati) Čas do (da) se pobiju (dok se ne pobiju) dvije skupine (takve da) je tvrdnja njih dviju jedna."

GLAVA

(onoga) što je došlo o (izvjesnim) tumačiocima (tumačima sebi, tj. koji sebi tumače i opravdavaju svoj postupak u tuči i ubijanju na osnovu dobronamjernih pretpostavki koje im služe kao dokaz i oslonac).

Rekao je Ebu Abdullah: A rekao je Lejs: Pričao mi je Junus od Ibnu šihaba rekao je: Izvijestio me je Urvete, sin Zubejra da su Misver, sin Mahremeta, i Abdurahman, sin Abdul-Karije (da su) izvijestila njih dvojica njega da su njih dva čula Umera, sina Hattaba (da) govori:

Čuo sam Hišama, sina Hakima (da) čita suru Furkan (poglavlje u Kur'anu koje se zove Furkan) u životu (tj. za života) poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio, pa sam se prislušao za njegovo čitanje (poslušao, slušao sam kako on to čita, uči, tj. pa sam osluhnuo njegovo čitanje), pa kada li on čita nju (tu suru) na slova mnoga (tj. na mnoge načine što) nije dao čitati meni njih (tj. što nije naučio mene njih) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, tako (na taj način). Pa sam bio blizu (skoro da) skočim njemu (tj. za malo nisam navalio na njega dok je on još bio) u (svojoj) molitvi. Pa sam iščekivao (pričekao) njega dok je pozdravio (na završetku molitve - dok je predao selam, dok nije završio namaz), zatim sam uhvatio (uzeo) njega (za odjeću na njegovim prsima) sa njegovim ogrtačem, ili sa mojim (svojim) ogrtačem pa je rekao:

"Ko je dao čitati tebi (tj. Ko te je naučio) ovu suru?" Rekao je: "Dao je čitati meni nju poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Rekao sam njemu: "Slagao si (Lažeš). Pa tako mi Allaha zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, dao je čitati meni ovu suru koju sam čuo tebe (da) čitaš nju." Pa sam otišao (i) vodim ga (tj. vodeći ja njega) ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa sam rekao njemu:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam čuo ovoga (da) čita sa surom (tj. da čita, uči suru Furkan) na (neka) slova (na neke načine što) nisi dao čitati meni njih, a ti si dao čitati meni suru Furkan." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Pošalji (tj. Pusti) ga, o Umere! Čitaj, o Hišame!" Pa je čitao na njega (tj. njemu) čitanjem koje sam čuo (od) njega (da) čita (tj. da čita to čitanje). Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Ovako se je spustila." Zatim je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Čitaj, o Umere!" Pa sam čitao. Pa je rekao: "Ovako se je spustila (objavila)." Zatim je rekao:

"Zaista ovaj Kur'an spustio se je na sedam (nekih) slova (načina), pa čitajte (na onaj način i na ono čitanje) što se je olakšalo od njega (koje vam je lako, lahko, najlakše)."

PRIČAO NAM JE Ishak, sin Ibrahima, izvijestio nas je Veki' - H - Pričao nam je Jahja, pričao nam je Veki' od Aameša, od Ibrahima, od Alkameta, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Pošto je sišao ovaj ajet:

"Koji su vjerovali i nisu pomiješali njihovo (tj. svoje) vjerovanje sa nasiljem.....", bilo je teško to (palo) na drugove Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, i rekli su:

"Koji (od) nas nije učinio nasilje svojoj osobi (sebi, sam sebi natovarivši se nekom nepravdom i nasiljem)?" Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Nije kao što (vi to) mislite (Nije to, to što vi mislite). Samo je ono (tj. Ono je samo to) kao što je rekao Lukman svome sinu:

"....., o moj sinčiću, ne pridružuj (ništa i nikoga) sa Allahom, zaista (svako) mnogoboštvo je zaista nasilje veliko."

PRIČAO NAM JE Abdan, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, izvijestio me je Mahmud, sin Rebi'a, rekao je: Čuo sam 'Itbana, sina Malika, (da) govori:

Poranio je na mene (tj. Došao je jutrom rano meni) poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao (jedan) čovjek: "Gdje je Malik, sin Duhšuna?" Pa je rekao (jedan drugi) čovjek od nas: "To je (jedan) licemjerac (dvoličnjak), neće voliti (tj. ne voli on) Allaha i Njegovoga poslanika (jer nije došao da vidi Muhammeda a.s.)." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Zar nećete govoriti (za) njega (tj. Zar ne govorite za njega; a to će reći: Zar ne mislite o njemu da on) govori: "Nema božanstva osim Allaha!", (i) traži sebi (tj. tražeći on sebi) s time lice Allaha?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Pa zaista ono neće doći (ni jedan) rob (na) sudnjem danu s njim (tj. Neće donijeti njega - očitovanje, kelimei šehadet, pa da će proći drukčije) osim (tako da) je zabranio Allah na njega Vatru (tj. zabranio mu je pakao, džehennem)."

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Ebu Avanete od Husajna, od omsice rekao je:

Prepirali su se međusobno Ebu Abdurahman i Hibban, sin Atijjeta. Pa je rekao Ebu Abdurahman Hibbanu: "Zaista već sam znao (tj. već znam događaj ili osnov) koji je osmionio (osmjelio, učinio odvažnim) tvoga druga na (muslimanske) krvi (tj. da proljeva krv muslimana vodeći borbe i ratove protiv muslimana)" - misli (na) Aliju. Rekao je: "Šta je ono (to), nema oca tebi?" Rekao je: "Stvar (jedna, tj. Nešto) je (to što) sam čuo njega (da on - Alija) govori nju (doslovno: njega - to nešto)." Rekao je: "Šta je ono (tj. Šta je to)?" Rekao je:

"Poslao je mene poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i Zubejra i Ebu Mersedu, a svaki (od) nas je konjanik, rekao je: "Odite (tj. Idite), dok dođete vrtu Hadža (tj. u mjesto zvano Hadž)." Rekao je Ebu Selemete: Ovako je rekao Ebu Avanete: "(vrtu) Hadža."

"Pa (jer) zaista u njoj (tj. u njemu, u tom vrtu) je (jedna) žena, (a) sa njom je (jedna) stranica (tj. jedan list, pismo) od Hatiba, sina Ebu Belte'ata, ka (mekanskim) idolopoklonicima, pa dovedite mi je (tu ženu)." Pa smo otišli na našim konjima, dok (tj. te) smo stigli nju gdje je rekao nama poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (a ona) ide na

(jednoj) svojoj devi. A bio je pisao (Hatib) ka stanovnicima Meke za dolazak poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, k njima (da ih napadne svojom vojskom). Pa smo rekli:

"Gdje je (ta) knjiga (tj. pismo) koja (koje) je s tobom?" (To jest: "Gdje je pismo koje ti imaš?") Rekla je: "Nije sa mnom knjiga (nikakva, tj. Nemam ja nikakvoga pisma)." Pa smo dali kleknuti s njom njezinoj devi, pa smo tražili (sebi) u njezinom samaru, pa nismo našli (ni jednu) stvar (ništa). Pa je rekao moj drug: "Ne vidimo sa njom (nikakvu) knjigu (pismo)." Rekao je: Pa sam rekao: "Zaista već smo znali (tj. već znamo da) nije slagao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio." Zatim se je zakleo Alija:

"Tako mi (Onoga) koji je (Taj što) se zaklinje s Njime (Njime) zaista izvadićeš svakako (tu) knjigu (to pismo), ili zaista ogoliću svakako tebe." Pa je pala (tj. pružila ruku) ka svome pojasu, a ona je opasana sa (nekom) odjećom, pa je izvadila (tu) stranicu (taj list, pismo). Pa su donijeli nju (tu stranicu, tj. to pismo) poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao Umer: "O poslaniče Allaha! Već je prevario (iznevjerio, izdao Hatib) Allaha, i Njegovoga poslanika i (sve) vjernike (tj. muslimane). Pusti me, pa (da) udarim njegov vrat (svojom sabljom)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"O Hatibe! Šta je nosilo (tj. Šta je navelo) tebe na (ono) što si napravio?" Rekao je: "O poslaniče Allaha! Nije za mene (tj. Nije meni, Nemam ja to) da neću biti (tj. Nemam to da ne budem) vjernik u Allaha i Njegovoga poslanika, a ali ja (tj. nego ja) sam htio da bude meni kod (mekanskoga) naroda (jedna) ruka (zasluga takva što će da) se odbija s njom (tj. zbog nje napadi) od moje porodice i moje imovine. I nije od tvojih drugova (ni) jedan (u drukčijem stanju i položaju) osim (u takvom da) je za njega (u njega) tamo od njegovoga naroda (neko) ko (je taj što) odbija Allah s njim (tj. pomoću njega) od njegove porodice i njegove imovine (napadaje, napade)." Rekao je: "Istinit je bio (tj. Istinu je rekao). Ne govorite za njega (tj. Ne govorite njemu, o njemu ništa drugo) osim dobro (osim lijepo)." Rekao je: Pa se vratio (na svoje opet, tj. Pa je ponovio) Umer pa je rekao: "O poslaniče Allaha! Već je prevario Allaha, i Njegovoga poslanika i vjernike. Pusti me, pa neka udarim (pa da udarim) njegov vrat (sabljom)!" Rekao je: "A zar nije (i on) od stanovnika (tj. od učesnika) Bedra? A šta daje znati tebi (tj. A šta ti znaš), možda Allah (da) se je natkućio na (nad) njih pa je rekao: "Radite šta ste htjeli (tj. šta hoćete), pa već sam zahtijevao (tj. pripremio, odredio) vama raj." Pa su se mnogo potopila (tj. kupala su se u suzama) njegova dva oka (Umerova dva oka), pa je rekao: "Allah i Njegov poslanik su znajući."

Rekao je Ebu Abdullah: (vrt) Haha (tj. vrt zvani Hah) je vjerodostojnije (tj. ispravnije), ali tako je rekao Ebu Avanete: (vrt) Hadža (vrt zvani Hadž). A Hadžun je (jedno) iskrivljenje (pogreška, greška u pisanju, pogreška nastala prilikom pisanja ili prilikom prepisivanja, štamparska greška kako bi se to danas reklo). A ono je (tj. A to je jedno) mjesto (vrt Hah). A Hušejm govori: (vrt) Haha (tj. vrt zvani Hah).